

Konservativ

Nummer 3 • 14. Årgang • August 2005

Ungdom

Terror - nej tak

Læs artiklen af
Tom Behnke på side 4-5

Lovregulering eller butiksdød

**John Wagner, adm. direktør
for De Samvirkende
Købmænd forsvare lukke-
loven på side 6-7**

**Du kan også møde ham
i lokalerne tirsdag
d. 6. september**

Medlemsblad for Konservativ Ungdom i Stor-Århus

Lederen

Efterlønsballoner

Af Lars H. Bak, ansv. redaktør

Hver sommer udsender forskellige partier mere eller mindre kontroversielle forslag. Det kaldes sommerballoner.

I år var efterlønnen det store ballontema. Allerede før ferien foreslog socialdemokraternes formand Helle Thorning-Schmidt, at alle under 40 år ikke skulle kunne gå på efterløn. For nylig kom socialdemokraterne dog med et nyt udspil, hvorefter efterlønnen skal nu kun skal fredes for folk over 50 år. For den øvrige befolkning skal efterløns- og pensionsalderen hæves gradvist til hhv. 62 og 67 år. Gassen synes altså hurtigt at gå af de socialdemokratiske balloner, så hvor længe mon deres seneste efterlønsforslag holder?

En anden ballon sprang straks med et brag, da Morten Messerschmidt og Mogens Camre fra Dansk Folkeparti i Jyllandsposten krævede reformer af efterlønnen.

Knap var tryksværten nemlig tør, før partileder Pia Kjærsgaard stak en nål i de to formasteliges ballon, så herfra skal vi nok ikke vente flere efterlønsballoner.

Statsminister Anders Fogh Rasmussens ballon var derimod fra starten sikkert tøjret til jorden. Han udtrykte nemlig blot forsigtigt, at der nok er behov for reformer, der får folk til at trække sig senere tilbage fra arbejdsmarkedet.

Anderledes visionært højtflyvende var de radikales ballon, da de erklærede, at efterlønnen skal afskaffes for alle under 50 år. Det ligner jo konservativ politik. Reformen må der til. Vi må bare håbe, at gassen ikke går for hurtigt af den socialdemokratiske ballon, og at statsministeren tør lade sin ballon flyve til vejs, selvom vejen stadig synes lang til en egentlig afvikling af efterlønnen.

**Konservativ
Ungdom**

er medlemsblad for
Konservativ Ungdom i
Stor-Århus.

Redaktør:
Lars H. Bak

Redaktionen afsluttede dette
nummer d. 20. august 2005

Lay-out:
Martin Jensen

Oplag: ca. 230 stk.

Bladet udkommer:
5-6 gange om året

Redaktionen forbeholder sig
ret til at forkorte indlæg

Deadline for næste nummer:
1. oktober 2005

Artiklerne udtrykker ikke
nødvendigvis KU i Stor-Århus'
holdninger. Indlæg fra medlem-
merne er velkomne og kan
sendes til:

KU i Stor-Århus
att: Medlemsblad
Wilstersgade 10
8000 Århus C
eller på e-mail:
lhb@ku-aarhus.dk

Formands- ordet

Af Thomas Rousing-Schmidt

Der er mange ting, vi KU'ere elsker, ting som binder os sammen: Vores politiske arrangementer, vores debatkultur, vores fester, vores valgkampe. Vi har også en helt særlig disciplin, som mange mestrer på genial vis – flere har da også, som jeg selv efterhånden, års øvelse i netop dette fænomen: At skælde ud på 'partiet'.

'Partiet' kan dække alt, hvad der har med Det Konservative Folkeparti (som det stadig officielt hedder, selvom 'De Konservative bliver mere og mere brugt) at gøre: Partilederen, folketingsgruppen, partiets hovedkvarter i Nyhavn, hovedbestyrelsen eller de mere lokale led. Nogle gange er kritikken organisatorisk – den vil jeg lade ligge her.

Andre gange er kritikken politisk, og lyder oftest cirka sådan her: Partiet er for bange for at skære i overførselsindkomsterne, de udliciterer og privatiserer for lidt og de går ikke ind for store nok skattelettelser. Meget ofte er denne kritik helt berettiget, selvom vores regeringspartner Venstre heller ikke ligefrem gør tingene nemmere. Eksempelvis er den offentlige sektor øget under denne regering, som påvist af CEPOS. Kort sagt: partiet er for langt til venstre. Det er selvfølgelig for galt, og mange af os oplever i sådanne stunder både skuffelse, vrede og desillusion; for hvad skal det nytte, hvis vi ikke engang under en borgerlig regering kan gøre det bedre. En del

KU'ere melder sig ud af partiet i protest, de fleste truer bare med det. Nogen får aldrig meldt sig ind af de samme grunde.

MEN: En gang imellem gør partiet det helt rigtige – og så skal vi huske at rose dem. De tør, hvor andre tier. Jacob Axel Nielsen har fx foreslået, at afkorte dagpengeperioden fra fire til to et halvt år, at fjerne mange af vores mærkelige fradrag og samtidig sænke skatterne. Men det er ikke kun Jacob Axel Nielsen, der er sommerens helt. Det er nemlig både ham og Charlotte Dyremose, der har turdet at sige det rigtige på skatteområdet: Vi skal have en flad (ens) skatteprocent i Danmark, så de flittige ikke straffes, og så vi kan holde på den højtuddannede arbejdskraft. Altså en reel afskaffelse af mellem- og topskat. Der skal så være et højt personfradrag, så folk med lave indkomster også bliver belønnet for deres indsats.

På partiets landsråd i slutningen af september stiller KU med et forslag om flad skat. Mon ikke dette forslag har været med til at presse partiet i den rigtige retning? I hvert fald ser det med de to MF'eres udmeldinger ud til, at det bliver vedtaget. Hvis det sker, skal partiet have ros, for at gå den eneste rigtige vej: Til højre. Og lad os så sammen kæmpe videre for et enklere og mere retfærdigt skattesystem i Danmark.

Terror - nej tak

**Af Tom Behnke, MF
Retspolitisk ordfører,
Det Konservative Folkeparti**

Vi har set det før, og vi vil helt sikkert se det igen. Fanatiske terrorister prøver at nå deres mål ved terror-handlinger mod civilbefolkningen. Fra stort set alle dele af verden hører vi om selvmordsbombere, vej-bomber og bilbomber, der bringes til sprængning på de steder, hvor flest mulige civile mennesker opholder sig eller passerer. Senest så vi, hvordan terrorister sprængte flere bomber i Londons undergrundsbane og i en bus, og kort efter forsøgte andre terrorister sig igen.

Terrorister er fanatikere og dermed helt uberegnelige. Vi ved ikke, hvad de kan finde på, og vi ved ikke, hvor de kan finde på at slå til. Det er også ofte uklart, hvad målet med handlingerne egentligt er.

Helt overordnet ved vi dog, at terroristerne hader den vestlige frie verden, og alle de goder og fordele vi har, netop fordi vi lever i frie demokratiske og kapitalistiske lande.

De terrorister vi ser i disse år er muslimer, som ønsker at tvinge os alle til at indrette os efter deres overbevisning og deres levevis. De er desperate, fordi de kan se, at større og større dele af verdenen indfører demokrati og menneskerettigheder. De føler sig klemte.

Så helt overordnet ønsker de at knække vores frihed. De vil begrænse os i vores frie levevis, vores frie kapitalistiske verden, vores frie bevægelighed og vores frie tankegang.

Med terror prøver de at kyse os til at opgive vores frihed og til at efterkomme deres krav, når der enkelte gange er tale om krav.

Alle vestlige landes efterretningstjenester har i mange år arbejdet på at afdække terroristernes planer og netværk. Der sættes ind så hårdt, det kan lade sig gøre mod rekrutteringen af nye terrorister og mod oplæring og træning af terrorister. Hvis et land huser terrorister og der findes lejre, hvor terroristerne uddannes, så har man ofte f.eks. indført sanktioner mod det pågældende land. Der gøres således meget for generelt at dæmme op for terrorisme, og der gøres meget konkret, når man får underretninger om, at en terrorhandling er under opsejling.

I forbindelse med bombningerne i London var der flere, der foreslog, at vi dels skulle lukke de danske grænser, som f.eks. Frankrig gjorde det umiddelbart efter. Andre foreslog, at vi skulle have mere overvågning, for netop overvågning i London havde hurtigt ført frem til, hvem der havde begået terrorhandlingerne.

Terror spreder frygt. Frygt er netop det terroristerne ønsker. Terroristerne ønsker at sprede frygt, så vi lukker vores samfund, så vi begrænser vores handlefrihed. Frygt er det, der fører til, at nogen mener, at vi skal have mere overvågning, og at vi skal lukke vores samfund af for omverdenen.

I forhold til at lukke de danske grænser må vi nok sige det ret klart, at lukkede grænser overhovedet ikke forhindrer terror. England har lukkede grænser. USA har lukkede grænser. Irak har lukkede grænser. Afghanistan har lukkede grænser. Rusland har lukkede grænser. Ingen af de pågældende steder har lukkede grænser forhindret terrorhandlinger.

Lukkede grænser vil kun være at danse efter terroristernes pibe. De ønsker netop at kyse os til at lukke grænserne. Vi skal ikke gå terroristernes ærinde.

I forhold til øget overvågning, så tror jeg de færreste ved, hvor meget overvågning vi allerede har i dagens Danmark. Der er overvågning på banegårde, S-togsstationer, Metroen, større trafikknudepunkter og lignende steder. Vi har meget overvågning.

Jeg mener, vi skal være meget forsigtige med at etablere yderligere overvågning. Det kan godt være, at der kommer konkrete ting eller hændelser, der bevirker, at vi bliver nødt til at sætte yderligere overvågning op bestemte steder, men det skal overvejes meget nøje inden, og det skal kun ske, hvis det er absolut nødvendigt.

Sagen er nemlig, at overvågning er en begrænsning af vores frihed, og overvågning kan misbruges. Overvågning misbruges ikke i dag, og vil nok aldrig blive det, men vi ved jo ikke, hvordan vores verden ser ud om 20 år, og hvis først overvågningen er kommet, så er det næsten umuligt at få den væk igen. Hver gang vi tillader et kamera, tager vi et skridt i retning af et egentligt overvågningssamfund. Sådan et samfund vil jeg ikke leve i.

Vi skal således trodse terroristerne. Vi skal fastholde vores frie levevis og vores frie

bevægelighed. Vi skal til trods for terroristerne fortsætte med at leve og rejse.

Som en tidligere amerikansk præsident så rigtigt har sagt det: ”Den, der opgiver frihed for at opnå sikkerhed, har ikke fortjent nogen af delene”.

Husk kontingentet

Husk at betale dit kontingent for 2005. I efteråret får du følgende for pengene på landsplan:

- Politiske konferencer, så du får indsigt i spændende og aktuelle begivenheder
- Endnu flere kurser
- Internationale karrieremuligheder
- Et super fedt netværk både nu og fremover
- De mest opsigtsvækkende politiske aktioner
- Uundværlige kompetencer - ikke bare i politik
- 100% indflydelse på fremtiden - du vælger tempoet

Da du er så heldig at være medlem af landets største og mest aktive KU-forening, får du yderligere bonus i Århus KU:

- Danmarks bedste KU-blad
- Aktiviteter minimum en gang om ugen - vores tirsdagsmøder bliver ekstra spændende dette efterår, med fokus på både det politiske og det sociale.
- Regelmæssig info i form af nyhedsmails
- Mulighed for at deltage i den spændende kommunalvalgkamp i oktober og november

Husk at du får en badebold tilsendt, når du har betalt dit kontingent. Vil du hellere have frisbee'en, så send en mail til frisbee@konservativungdom.dk

Lovregulering eller butiksdød

Af John Wagner,
adm. direktør, De Samvirkende Købmænd

For mange borgerlige - ikke mindst de alermest urskovsliberale - er lovreguleringer som lukkeloven, planloven og markedsføringsloven lig med en konkurrencebegrænsning, som hellere bør afskaffes i dag end i morgen.

Således er jeg som en stærk tilhænger af disse politiske ”færdselsregler” for detailhandelens udvikling ofte blevet mødt med beskyldninger for at være skabssocialist, ja nærmest stalinist, jorden-er-flad-prædikant og dommedagsprofet.

Den slags angreb kommer dog oftest enten fra meget ideologisk orienterede liberalister med en kun beskednen viden om dansk detailhandel eller fra repræsentanter for Dansk Supermarked A/S, der føler sig stærk generet af denne lovgivning og ønsker den hen, hvor pebret gror.

Desværre er det ofte sådan, at debatten - ikke mindst i medierne - om f.eks. lukkelov og planlov bygger på misforståede forestillinger om graden af den regulering, der rent faktisk er tilfældet med den gældende lovgivning. F.eks. blev det under den seneste lukkelovs-debat i foråret mange gange i medierne hævdet, at lukkeloven skulle være grunden til, at mange udvalgswarebutikker på købstædernes hovedstrøg

lukker allerede kl. 17.30 mandag, tirsdag, onsdag og torsdag, ja måske også fredag, og allerede måske kl. 13.00 om lørdagen. Men det har altså faktisk ikke noget som helst med lukkeloven at gøre!

Lad os derfor som udgangspunkt for en seriøs og meningsfuld diskussion om den politiske regulering af detailhandelens udvikling have for øje, hvad der rent faktisk er hovedelementerne i lovgivningen:

Lukkeloven (såvel ”den gamle” som ”den ny”, der trådte i kraft den 1. juli):

Alle butikker må holde åbent fra mandag kl. 06.00 til lørdag kl. 17.00 - 24 timer i døgnet, hvis de har lyst til det. Hvad angår søndagene, har butikkerne hidtil måttet holde åbent 9 søndage - dette antal er nu forhøjet til 20-21. Dagligvarebutikker med en omsætning på under 25 mill. kr. om året må dog altid holde åbent.

Planloven:

Der må ikke - med mindre der er en særlig planlægningsmæssig begrundelse herfor (og det er der ikke for Bilka i Horsens og Viborg!) - bygges nye dagligvarebutikker på over 3000 m² og udvalgswarebutikker på over 1500 m². Som udgangspunkt skal nyt detailhandelsbyggeri ske i bymidterne og altså ikke ”på

bar mark” ved indfaldsvejene til de store byer.

Markedsføringsloven:

Her handler debatten forud for lovrevisio-
nen i den kommende folketingsssamling
først og fremmest om de såkaldte special-
forbud, dvs. forbudene mod mængdebe-
grænsning, tilgift, rabatkuponer og visse
former for konkurrencer. Herudover her-
sker en del uenighed om, hvor restriktiv en
regulering der skal være af markedsføring
målrettet aldersgruppen 15-18 år.

Hvad enten debatten handler om lukkelov,
planlov eller markedsføringslov, er der
liberalister - ja, sågar også mange konser-
vative - der hævder, at al detailhandels-
regulering er til skade for konkurrencen og
dermed også til ugunst for forbrugere.

Men - og der er altså et ”men” - spørgsmå-
let er, om det på den anden side og på læn-
gere sigt er til fordel for forbrugere, hvis
ultimativ fri konkurrence indebærer en
koncentration af al detailhandel; koncen-
tration i relation til ejerskab, koncentration
med hensyn til markedsførings-kæder,
koncentration geografisk osv.

Udviklingen i svensk detailhandel (som -
et af de få lande i Europa - ikke er påvirket
af lovreguleringer som lukkelov og plan-
lov) er skræmmende!

En afskaffelse af lukkelov og planlov vil
betyde, at...

- der bliver færre selvstændige erhvervs-
drivende
- der bliver færre arbejdspladser i detail-
handelen
- der bliver færre uddannelsesmuligheder
i detailhandelen

- forbrugere skal transportere sig længe-
re for at klare deres indkøb af daglig-
varer
- der stilles krav om vejudbygning på
grund af trafikintensiteten
- transporten medfører en betydelig mil-
jøbelastning
- forbrugere uden bil, deriblandt mange
af det stigende antal ældre, får pro-
blemer med deres dagligvareforsyning
- mange bymidter bliver mindre attrak-
tive
- mange mindre bysamfund smuldrer
- konkurrencen – og dermed det frie
forbrugsvalg – indsnævres.

På den baggrund er det, at DSK kæmper
for at fastholde ”resterne” af lukkeloven og
bevare hegnspælene i planloven, altså for-
budet mod nye dagligvarebutikker på over
3000 m² og forbudet mod nybyggeri af
detailhandel ”på bar mark”.

Den slags indskrænkninger af erhvervs-
virksomheders handlemuligheder kan være
et problem for urskovsliberalister, men da
vel ikke for konservative?

Forskellen mellem at være liberal og kon-
servativ er vel netop, at man som konser-
vativ ønsker at medvirke til en harmonisk
samfundsudvikling, hvor der er plads til
flere end den stærkeste, der kan og vil selv.

Med lov skal man land bygge. Ikke Bilka!

Kort om De Samvirkende Købmænd

De Samvirkende Købmænd er en branche-
organisation. Bag DSK står ca. 1300 køb-
mænd i og uden for kæder. DSK's med-
lemmer har tilsammen en markedsandel på
ca. 1/3 af dagligvaresalget i Danmark.

Bush i Danmark

Foto: Rasmus Flindt

**Af Mads Bonde Broberg,
Skive KU**

**Den 5. og 6. juli besøgte
George W. Bush Danmark.
En masse KU'ere bakkede ham op.**

Efter i flere uger at have set på hundredvis af Stop Bush-plakater på elkasser, busstoppesteder, lygtepæle med videre har jeg fået nok, og spørger på KU's debatforum, om der ikke arrangeres noget FOR George W. Bush, når han kommer til Danmark. Få timer senere, er jeg selv i gang med at arrangere det hele. Heldigvis får jeg hjælp af en masse andre. Lisbeth Sejer Gøtzsche fra FU bliver f.eks. praktisk gris, og Henrik Caffel fra Vallensbæk KU er primus motor i at finde facts til støttehjemmesiden, bush05.dk, som hurtigt kommer op at køre. Derudover er der KU'ere, der skriver læserbreve, designer hjemmeside, deltager i interviews og så videre.

Formålet med vores arbejde er, at vise danskerne (og George W. Bush), at det ikke er alle her i landet, der hader USA og den amerikanske præsident. De autonome og resten af venstrefløjens skulle ikke have patent på holdningen til 'lederen af den frie verden'.

Og hvis du ikke lige kan huske argumenterne for at støtte Bush og USA, så er her nogle af de vigtigste: Befrielse af irakerne fra Saddam Hussein (nu kan man sige sin mening uden at blive skudt); befrielse af afghanerne fra Taleban (nu behøver

mænd ikke at have skæg, folk må lytte til musik, kvinder må gå i det tøj, de vil osv.); pres på de stridende parter i Mellemøsten – f.eks. Israel for at rømme bosættelserne. Alt i alt en masse godt for verden.

Bush-velkomst i lufthavnen

Første slag for Bush står i Københavns Lufthavn. Vi bevæbner os med smarte Bush-t-shirts, flag, bannere, skilte, balloner og megafoner og drog ud til Kastrup, Terminal 3. KULO's næstformand Rune Kristensen holder en pep-talk, hvorefter folk går i gang med at udbrede slagsange og løbesedler til de overraskede flypassagerer. På et af skiltene står der, "Women rights – now in Afghanistan". Det får ros fra en mørklødet kvinde i DSB-uniform. Hun er selv fra Afghanistan, viser det sig. Ligeledes får vi ros fra en irakisk mand, der så sin diktator i 1998. Nu vil han "se den mand, der fjernede ham."

Fredensborg

Næste morgen mødes vi ved KU's hovedkontor og kører i dobbeltdækkerbus til Fredensborg. Bussen er fyldt ud til sidste plads - det vil sige med over 70 Bush-støtter. De fleste er KU'ere, men der er også nogle dansk-amerikanere og en flok medlemmer af MUF (Svensk KU) med.

Stemningen er høj, da vi kommer til Frensborg, og stiger yderligere, da folk finder ud af, at vi har sikret os den absolut bedste plads. Midt på Slotsgaden – lige overfor TV2's midlertidige Bush-studie. Snart er vi nærmest omringet af pressefolk, der vil have kommentarer. Budskabet bliver spredt.

- Han vinkede til mig!

Stemningen kører på allerhøjeste niveau i langt over en time. Faktisk råber vi så højt, at TV2-folkene beder os om at dæmpe os. De kan ikke høre Bush-/Fogh-presse mødet.

Nu begynder politifolkene at se mere alvorlige ud. Så kommer der masser af motorcykelbetjente, og større, og større biler, og pludselig kommer der en kæmpestor stort limousine. Præsidentens.

Heldigvis sidder præsidenten i 'vores' side af bilen, så alle de medrejsende KU'ere ser ham. I et par sekunder. Det er stort. Nu er

folk helt i ekstase. Det var jo helt vildt", "Han vinkede til mig", "Man var så tæt på, at man kunne se hans smilerynker" lyder det rundt omkring.

Bush i byen

Efter den succesfulde aktion på Slotsgaden kører vi mod Nytorv på Strøget i København. Folk er stadig 'høje' efter at have set præsidenten, og der bliver danset og sunget for alle pengene. Og de 600 løbesedler, vi har trykt, løber vi hurtigt tør for, så en lyn-ekspedition sendes af sted for at få trykt nogle flere. 75 syngende unge midt på Strøget, vækker naturligvis opsigt. Der er masser af reaktioner på vores tilstedeværelse. Lige fra anerkendende nik til mordtrusler fra autonome typer. Noget af det mest rørende kommer fra en amerikansk turist. Han sagde:

"Jeg ved, at det ikke er populært, det I gør. Men I skal vide, at det betyder utroligt meget for os. I gør os stolte."

Professionel træfældning

Træfældning
med garanti og forsikring
udføres af faguddannede
skovarbejdere

EGÅ TRÆFÆLDNING

v/ Tom Behnke - 40 56 56 82

Gud, konge og Fædreland III

**Af Christian Houlberg Skov,
bestyrelsesmedlem i Århus KU**

Trilogien om den konservative treklang ”Gud, konge og fædreland” nærmer sig hastigt sin afslutning. Men selv en artikelseries afslutnings skal jo begynde et sted, og det naturlige udgangspunkt må være spørgsmålet, hvorfor er ordet fædreland medtaget i konservatismens motto. Svaret er ganske åbenlyst: Fædrelandskærligheden har været en central del af den moderne konservatisme i utallige år. Den konservative har traditionelt været den, som har stået vagt om vores fædreland Danmark og kæmpet for dets suverænitæt, selvstændighed og frihed.

Alligevel findes der i dag konservative, som vil mene, at fædrelandskærlighed og konservatisme intet har med hinanden at gøre. Disse såkaldte ”konservative”, der dyrker det rationelle, forstår ikke denne følelse overfor det land, man er født i. Ja måske synes de endda, at følelsen er i vejen; at den er en lille smule træls. De kalder uden betænkeligheder dem, som elsker der fædreland, for snæversynede nationalister.

Disse folk, som anser sig selv for at være indbegrebet af åbenhed, internationalisme, og mellemfolkelig forståelse, er også dem, som ustandseligt prædiker nationalstatens

snarlige død, ja de ligefrem håber på det og ønsker det. For Nationalstat, fædrelandskærlighed, kulturel sammenhørighed, alt det hører fortiden til for internationalismens idealistiske korsriddere.

Der kan naturligvis ikke være nogen tvivl om, at det på mange måder er en legitim holdning. Spørgsmålet er dog, om det også er en konservativ holdning. Svaret er nej! For det, som disse idealistiske internationalister gør, er at afsværge det, som er menneskets givne vilkår, nemlig bundetheden til den kultur og den virkelighed, det befinder sig i. Den gode internationalist afsværger bundetheden til den historie, som er gået forud for ham, som har skabt den virkelighed, der er hans, og som derfor er denne virkeligheds væsentligste karakteristikon.

At afsværge det, som er givet, er naturligvis ikke udtryk for konservatisme. Det er heller ikke udtryk for nogen videre fornuftig indstilling, tværtimod er det et udtryk for en ideologi, hvor friheden dyrkes som en hedensk guldkalv, og hvor enhver indskrænkning af menneskets ”naturlige” frihed er en forbyrdelse. Denne ideologi kaldes liberalisme. Som konservativ med begge ben plantet i virkeligheden fristes man

dog til at spørge: fører en sådan hovedløs dyrkning af friheden som abstrakt begreb så til egentlig frihed?

Nej. Tanken er smuk. Paradis er altid et tiltalende sted. Bevares! Men smukke tanker kan være nok så farlige, hvis de er utopiske og står i modsætning til den konkrete virkelighed. For det, som de smukke ideologiske tanker kræver af mennesket, er et opgør med den konkrete virkelighed, i hvis sted skal sættes et jordisk paradisi. Et Utopia!

Man vil ikke lade mennesket være menneske, og virkelighed være virkelighed. Resultatet, når den ideologiske tanke forsøger at bemægtige sig virkeligheden og mennesket, er totalitarismen. Som den kendes fra Sovjetunionen, Nazi-Tyskland og i mindre udstrækning den socialdemokratiske velfærdsstat.

I kampen mod det må konservatismen og den konservative stå fast.

Det at stå fast betyder i denne sammenhæng, at den konservative må holde på værdien af sit lands kultur og historie. For uden denne konstante insisteren på værdien af, og forsvaret for det, der er vores rødder, står mennesket tilbage uden erindring om, hvad det er, hvor det kommer fra, og uden sans for godt og ondt.

Et sådant historieløst menneske er et rodløst menneske, et menneske som ikke forstår værdien af sig selv og det, der er hans, og som derfor må ty til ideologiens afgudsdyrkelse. En afgudsdyrkelse, hvis skrækindjagende resultat, de, der kender det 20. årh. historie, ikke kan være ubekendt med.

Af den grund må man som konservativ forfærdes over de angreb, der igennem 30

år er blevet rettet mod så centrale demokratiske institutioner som Folkeskolen, Gymnasiet og Folkekirken.

Den sidste vil ideologerne slet og ret aflive i liberalismens navn, i Gymnasiet får danskesfagene en stadig mindre fremtrædende plads, og i folkeskolen slagtes kristendomskundskab og historie, mens dansk har udviklet sig til et fag, hvor man i stedet for at læse Blicher nu læser artikler fra Tjeck. Og alt imens de kulturbærende fag, vores friheds og vores demokratis eneste værn mod totalitarisme, er blevet syltet, er man i stedet begyndt at undervise i demokrati og demokratisk sindelag.

Som var demokratiet selv en livsform, der krævede en speciel type demokratiske mennesker, og ikke blot en styreform til værn for vores frihed.

At værne om fædrelandet er altså at værne om sin historie, sin kultur, og den danske nationalstat. Det er at værne om den givne, konkrete virkelighed, og det er at insistere på at mennesket er mere end blot forsøgsrotte i et ideologisk eksperiment.

”Gud, konge og fædreland” er konservatismens slagord. De er hver for sig forskellige, men sammen belyser de forskellige sider af det, som er konservatismens anliggende, nemlig forpligtelsen overfor den konkrete historiske virkelighed i kampen mod enhver ideologisk doktrin. Derfor er såvel Gud, som kongen og fædrelandet centrale begreber for konservatismen, og den dag, den kaster denne treenighed fra sig, er den dag, konservatismen ophører med at være konservativ.

Aktivitetskalender

Tirsdag d. 23. august 2005 kl. 19:30 i lokalerne Wilstersgade 10

Introduktionsaften for nye medlemmer

I den seneste tid har Konservativ Ungdom i Stor-Århus fået utrolig mange nye medlemmer, derfor er der denne aften møde for nye medlemmer.

I vil blive introduceret til Århus KU, og KU i det hele taget, og høre om jeres muligheder i organisationen, og hvordan i kan gøre en forskel. I vil desuden møde både de mange andre nye medlemmer, og bestyrelsen for Århus KU.

Det bliver en super introduktion til KU så har du ikke været til et arrangement før, eller er du bare ny i KU så tøv ikke med at møde op, og tag endelig dine kammerater med.

Tirsdag d. 30. august 2005 kl. 19:30 i lokalerne Wilstersgade 10

KU's kampagner

Konservativ Ungdom er kendt for at lave de fedeste kampagner af alle de ungdomspolitiske partier.

Senest bragede kapitalistkampagnen igennem, så KU kunne sætte dagsordenen. I aften kommer Århus KU's næstformand og kampagneudvalgsmedlem Lilli Mild Simonsen og fortæller om KU's planer på dette område.

Tirsdag d. 6. september 2005 kl. 19:30 i lokalerne Wilstersgade 10

Direktøren for DSK om lukkelov og Bilka sag

Denne aften kommer John Wagner, der er adm. direktør for De Samvirkende Købmænd.

De samvirkende Købmænd er brancheorganisationen for de fleste af Danmarks små og mellemstore købmænd og John Wagner har markeret sig som modstander af liberalisering af lukkeloven og planloven.

Derfor kan I se frem til et udfordrende oplæg og en spændende debat, når John Wagner gæster vores lokaler.

Tirsdag d. 13. september 2005 kl. 19:30 i lokalerne Wilstersgade 10

Morten Messerschmidt om EU's forfatningstraktat

Efter et klart nej til forfatningstraktaten i både Frankrig og Holland, er tanken om en fælleseuropæisk forfatning sat i stå.

Denne aften kommer Morten Messerschmidt, MF og EU-ordfører for Dansk folkeparti ned i lokalerne og giver sit bud på årsagerne til den stærke folkelige modstand mod EU-forfatningen.

Aktivitetskalender

Lørdag d. 17. september kl. 18.00 i
lokalerne Wilstersgade 10

Mexicanerfest

Se side 21 for nærmere omtale

Tirsdag d. 20. september 2005 kl. 19:30 i
lokalerne Wilstersgade 10

Folketings- medlem Henriette Kjær

Henriette Kjær har som ordfører på integrationsområdet fået et af de mest centrale indenrigspolitiske områder.

Integrationsområdet har gennem de sidste mange år været præget af heftig debat, og Henriette Kjær vil fortælle, hvad det konservative svar på problemerne er.

Bemærk tidspunktet – det er kl. 18.00 og ikke som normalt kl. 19.30

Tirsdag d. 27. september 2005 kl. 19:30 i
lokalerne Wilstersgade 10

Medlemsaften

Det ligger endnu ikke fast, hvad der kommer til at ske denne aften, men det vil hurtigst muligt blive lagt ud på www.ku-aarhus.dk

Tirsdag d. 4. oktober 2005 kl. 19:30
i lokalerne Wilstersgade 10

Kommunalvalgkampen skydes i gang

Denne aften tages der for alvor hul på KU's kandidat Marc P. Christensens byrådsvalgkamp. Hele del samlede kampagneplan vil blive præsenteret og du vil få svar på hvad skal der ske i valgkampen.

Mød endelig op og bak KU's kandidat op.

Tirsdag d. 11. oktober 2005 kl. 19:30
i lokalerne Wilstersgade 10

Radikal folketingsmedlem Morten Østergaard

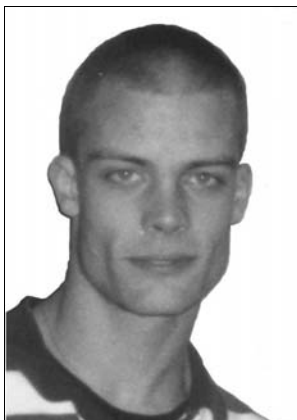
Morten Østergaard, nyvalgt folketingsmedlem og næstformand i det radikale venstre kommer og giver KU kamp til stregen.

Der er lagt op til heftig debat om bl.a. velfærds- og uddannelsespolitik, når de radikales unge stjerne besøger Århus KU's lokaler.

Tirsdag d. 18. oktober 2005 kl. 19:30
i lokalerne Wilstersgade 10

David Gress om den amerikanske konservatisme

En af Danmarks mest fremtrædende borgerlige debattører og intellektuelle, David Gress, kommer og fortæller om den amerikanske udgave af konservatismen, og hvordan den står i forhold til en gængs dansk konservatisme.

Fredens religion, del 117

Af Allan Guldberg

Så er der efterhånden gået en måned siden London en morgen i myldretiden fik freden at føle. Resultatet kender vi alle, men lader alligevel til at blive overrasket hver gang det sker. Det virker da også betryggende når en efterfølgende meningsmåling i England siger, at kun een procent af de britiske muslimer støttede angrebene. Altså indtil man begynder at regne på det og finder ud af, at een procent er cirka 70.000 mennesker, så ryster hånden lidt mere.

"Jeg kunne have taget den alfaderlige vinkel og skrevet som en »rigtig imam«, - altså fordømmelse af terroren, et par koranvers og alt det sædvanlige. Men jeg besluttede mig for, at det er blevet gjort i tilstrækkeligt omfang. Læs her, hvad imamen i stedet valgte at skrive."

Sådan indledte Abdul-Wahid Petersen en kronik i Berlingske Tidende for nogle uger siden. Med dette let gennemskuelige knæb opnår han det, han ønsker. Nemlig ikke at tage afstand. I stedet følger den sædvanlige mere eller mindre (mest mere) løgnagtige opremsning af fortrædeligheder begået mod muslimer, der skulle få en til at forstå hvorfor 52 tilfældige mennesker skulle dø i London en juli morgen. Eller 200 i Madrid en marts morgen, eller et par tusind i New

York en september morgen. Et par stykker dagligt i Israel.

Vi får at vide at det skyldes Irak og intifa-daen (læs Israels blotte eksistens). Det forklarer bare ikke 9/11 vel? Der findes ellers en meget nem forklaring på denne form for, skal vi kalde det præventiv hævn. Racisme. Racisme af en langt mere vederstyggelig form end den der nogensinde er blevet rettet den anden vej. Selvom det jo ofte ikke ligefrem skorter på beskyldninger derom. Læg mærke til hvad der altid er det første, der bliver erklæret fra muslimske organisationer, efter at fredens religion endnu engang har slået til. Ubetinget afstandtagen? Næh, nej. Forklaringer, bortforklaringer og frygt for tilbageslag mod muslimer. Det kunne synes en smule usmageligt, eftersom man kan spørge hvor mange døde den såkaldte Islamofobi har efterladt sig. Muslimsk racisme overfor vesterlændinge har indtil videre flere tusind menneskeliv på samvittigheden siden 9/11, inklusive shiamuslimer fra Irak.

Jeg siger ikke at alle muslimer er racistiske terrorister. For det tror jeg ikke er tilfældet. Jeg er nemlig ikke racist, selvom jeg utvivlsomt vil blive beskyldt for at være det efter denne her artikel. Det ændrer ikke

på det fundamentale, at Islam har et problem som ingen andre religioner har. Hvorfor har der eksempelvis aldrig været IRA-bomber i Danmark? Danskerne er jo protestanter ligesom dem IRA indtil for nylig bekæmpede i Storbritannien. Hvorfor er Europas jøder efter intifadaen blevet mål for angreb og overgreb?

Moderate muslimer bliver nødt til at samarbejde med politi og myndigheder for at få terroren udryddet. Samtidig bliver de nødt til uden nogen som helst omsvøb og forklaringer at tage afstand fra den. Inklusive den i Israel. Vi venter stadig. Da en gruppe i Danmark forsøgte at sige netop dette, blev de hysset ned af alle de andre muslimske foreninger i landet, for ellers kunne man jo tro der var en forbindelse imellem Islam, som jo er fredens religion, og terror. Ja hvordan skulle man dog også komme på den ide? Medmindre man altså tror på talrige muslimske beskyldninger om, at terrorismen i virkeligheden gennemføres af Den Store Jødiske Verdenskonspiration.

Indtil dette sker, er det således også omsonst at tale om demokratikursus til imamer eller en statsautoriseret imam uddannelse. Disse imamer skal slet ikke til landet, og der skal ikke gives nogen statslig blåstempling af denne religion. Samtidig må danskerne og europæerne også til at finde sig i israelske tilstande. Dvs. dørmænd ved indgangen til alle offentlige steder, det være sig indkøbscentre eller restauranter og ikke bare natklubber..

Hvorom alting er, må vi som konservative være klar over en ting. Der er såmænd intet galt i at være muslimsk fundamentalist, hvis du bare er klar over, at religion er en personlig sag. Er de det? For hvis de ikke er det, så er deres mål klart: At kontrollere alt hvad vi siger, gør, spiser, bærer af tøj (især kvinder) og tænker. Og hvis vi ikke makker ret, får vi freden at føle. De er den største trussel, der findes imod den personlige frihed idag. Hvis ikke de udgør denne trussel, så må de moderate muslimer stå frem og sige, at dette ikke er tilfældet, og droppe alle krav derom, og samtidig udlevere dem, der vitterligt tænker sådan. Min tolerance stopper der, hvor jeg skal ændre mit liv for at tilpasse mig modparten. Skal jeg ikke det, er den fortsat ubegrænset overfor alle handlinger, der ikke påvirker andre mennesker bevidst.

For at fredens religion har et problem, er ikke til at komme uden om. Det er heller ikke racisme at påstå det. En religion er et idesæt, der kan kritiseres, også sønder og sammen, som ethvert andet idesæt. Kristendommens største kritikere er ofte nominelt kristne selv, jødedommens største kritikere (bortset fra antisemitiske løgne) er sekulære jøder. Muslimerne bortforklarer oftest kun, medmindre de er sekulariserede helt, som en Nasser Khader, Mehdi Mozafari eller Farshad Kholggi, for nu at tage danske eksempler.

Ellers må alle bare passe godt på, at de kunne risikere at blive de næste ofre for fredens religion...

Husk at besøge vores hjemmeside

www.ku-aarhus.dk

5 måneder i Irak

Af Andreas Boisen, stud. jur., tidligere næstformand for Konservativ Ungdom og kandidat til Københavns Borgerrepræsentation

I foråret 2004 blev jeg tilbudt jobbet som forbindelsesofficer ved den danske bataljon i Irak. Og det var et tilbud jeg ikke kunne sige nej til, så jeg valgte at sætte mit studie i bero i et semester og gjorde klar til at tage af sted.

I august 2004 tog jeg så til Irak sammen med omkring 525 andre danske soldater, og da vi var det fjerde kontingent af danske soldater i Irak, var vores officielle betegnelse ”Iraq Hold 4”.

Vi skulle til Camp Eden i den sydlige del af det store krigshærgede land, og hér ventede Iraq Hold 3 med længsel på at vi kom og afløste dem, så de kunne tage hjem efter 6 måneder tjeneste i ørkenlandet.

Da jeg ankom til Irak, var det midt i den varme irakiske sommer, hvor temperaturen rundede 40 grader omkring klokken 9 om formiddagen, og termometeret stoppede ikke før det rundede 50 grader hen af eftermiddagen. Noget af en omvæltning, når man kommer lige fra den danske sommer. Faktisk er det muligt at få en fornemmelse af, hvordan det var – det kræver nemlig bare at man holder en hårtørrer ud for sit ansigt...

I de første par dage boede vi alle sammen i 60 mands telte, i den engelske del af den internationale lejr uden for Basra. Vi valg-

te det, at vores tilvænnning skulle være en ”kold tyrker” og fravalgte derfor at bo i telt med aircondition. På den måde ville vi forsøge at blive tilvænnet til varmen hurtigere. Men på trods af dette, tog det alligevel omkring 3 uger før kroppen var blevet vant til de høje temperaturer. Men så føltes nætterne til gengæld også kolde – selvom termometeret hér viste 28 grader.

CIMIC (Civil-Military Co-ordination)

Jeg var en del af en lille enhed på 10 mand, som skulle sikre den nødvendige koordination og kommunikation mellem den danske bataljon og de lokale irakiske myndigheder og indflydelsesrige personer. I og med at jeg er kaptajn – og læser jura – fik jeg ansvaret for 7 byråd i den nordligste del af det danske ansvarsområde. Derved havde jeg ansvaret for et område, som geografisk næsten er på størrelse med Fyn og med omkring 280.000 indbyggere. Langt den største del af området bestod af ørken, så det var ikke så voldsomt som det lyder. Og selvfølgelig var jeg ikke alene om området, for min opgave var begrænset til at rådgive, støtte og monitere den demokratiske udvikling i de nye byråd, som var blevet oprettet et års tid forinden. Derfor var der 2 danskere fra min enhed, som stod for at planlægge og gennemføre el-, vand-, vej- og kloak-projekter i området.

Byrådsmøderne – en anderledes oplevelse

Det var selvsagt en meget spændende opgave jeg havde, og jeg deltog så ofte som det var muligt i byrådsmøderne. Møderne var dog noget anderledes end jeg er vant til hjemmefra, men der var tydelige tegn på fremskridt i løbet af perioden. Møderne var generelt uden en egentlig dagsorden, men til gengæld kunne hvert byrådsmedlem – dem kunne der være op til 28 af – fremføre sager som var af interesse for personen eller dennes område.

Derefter blev sagen debatteret – og ofte blev flere sager behandlet sideløbende – og man sluttede så med at træffe en beslutning. For det meste skete det i god ro og orden, men undertiden var debatterne noget højrøstet. Ligesom man kan opleve det i en dansk byrådsal...

I modsætning til den engelske del af Irak, sad der ikke en soldat fra de internationale styrker for bordenden og ledte mødet – det gjorde irakerne derimod selv. Jeg sad så ved siden af (til højre for) byrådsformanden, og noterede mig, hvad der skete. Hvis byrådet så traf en beslutning, som ville have uheldige følgevirkninger for vores samarbejde, fx hvis det ville betyde en forsinkelse af projekter og lignende. Men det var helt op til byrådet at træffe deres egne beslutninger – det kunne jeg ikke blande mig i.

Umiddelbart skulle man så tro, at man ville kunne anvende ens jura-viden til noget konstruktivt – især når man som mig skulle støtte den demokratiske proces. Men niveauet for irakerne udi demokrati gav ikke rum til det – der var mere tale om at få de grundlæggende ting på plads. Som fx udsendelse af dagsorden, udarbejdelse af

en forretningsorden, rettidig indkaldelse til møderne, udarbejdelse af referater, accept af andres ret til egen holdning mm. Alt sammen ting, som man ikke beskæftiger sig med på et universitetsstudium, hvor det er mere teori. Til gengæld kunne jeg bruge mange af de kompetencer, som jeg har fået gennem mit arbejde i Konservativ Ungdom og Konservative Studerende.

Den personlige kontakt giver fortrolighed

I og med at jeg havde ansvaret for 7 byråd – med dertil hørende personer – var jeg ofte ude og tale med de mest indflydelsesrige personer under mere private former. Det var alt lige fra dommerne, politichefen, sheikerne, borgmestrene, byrådsformænd og almindelige irakere. Og for at vedligeholde og udbygge disse kontakter, var det påkrævet, at jeg var meget ude i det irakiske samfund.

Udover den politiske udvikling, var det meget naturligt – i og med at jeg havde kontakt til så mange irakere – at jeg blev orienteret om den sikkerhedsmæssige situation i området. Jeg blev dagligt informeret af irakerne om stammekrige, mulige urolige elementer i området og så videre. Alt sammen noget som gav mig et stort indblik i samfundet og den aktuelle situation.

Ikke en 37-timers arbejdsuge!

Generelt tilbragte jeg fem af ugens dage med møder og besøg hos irakerne, en dag med møder og besøg hos den engelsk brigade og division (som den danske bataljon er en del af), og så den sidste dag kunne jeg slappe af, sove længe (!), rydde op, vaskes tøj og få ordne alle de ting, jeg ikke kunne nå i løbet af ugen.

Arbejdsdagene var lange – fra klokken 8

Årets kommunale spild 2005: Ekstrabevilling til AROS !

Af Thomas Rousing-Schmidt, formand for Århus KU

På medlemsmødet tirsdag den 26. juli kårede vi 'Årets kommunale spild' – en årlig tradition her i sommerperioden. En anden tradition i den forbindelse er, at vi får lidt presseomtale ved kåringen – således også i år.

Idéen med årets kommunale spild er at skabe opmærksomhed om områder, hvor kommunen kan spare penge. Enten ved helt at fjerne et tilskud eller en serviceydelse, ved at privatisere en bestemt institution eller ved at udlicitere driften til en eller flere udbydere. 2001 var året, hvor traditionen startede; her kårede vi den kommunale malerforretning, som siden blev nedlagt.

I 2002 kårede vi isvandsmaskinerne i daginstitutionerne som spild. Derefter blev de fjernet. Året efter var det Århus Sporvejenes tur – selskabet er langt dyrere at drive pr. kørt kilometer end tilsvarende selskaber i andre byer, og vi krævede udlicitering. Samme år vedtog byrådet en principbeslutning om at sende sporvejene i licitation. Sidste år satte vi et kraftigt spørgsmålstejn ved det hensigtsmæssige i magnetskoleprojektet. Vi troede ganske enkelt ikke på, at flere penge i sig selv vil få danske forældre og ressourcestærke indvandrerfamilier til at flytte deres børn tilbage til fx Nordgårdsskolen. Siden har tiden vist, at vi

Foto fra www.aros.dk

nok - desværre - havde ret. Af samme grund er de radikale i Århus Byråd nu også imod projektet. Det samme er den konservative byrådsgruppe heldigvis. Flertallet for at fjerne ordningen mangler dog stadig.

Så forventningerne var store til i år. Der var ikke mindre end 17 nomineringer til at starte med. Alt lige fra Vandrerrhjemmet i Risskov, over Sightseeingbus til svømmehaller og pædagogisk ledede legepladser. Disse blev hurtigt skåret ned til seks: Orkesterkonto (hvor man kan søge og få penge til fx indspilning af en CD), Århus Ungdommens Fællesråd (ÅUF, som er en speciel århusiansk konstruktion til uddeling af midler til ungdomsarbejde, andre steder kører dette over folkeoplysningen), modersmålsundervisning, grønne guider, ekstrabevillingen til AROS og Taxinævnet.

Mange var enige om, at især sidstnævnte var overflødig: Der er ingen grund til, at man regulerer, hvor mange taxaer der kører rundt, og nævnet er selvfølgelig heller ikke gratis. Men i og med at kommunen er pålagt at have et sådant råd, er det ikke op til kommunen at afskaffe det. Derfor blev Taxinævnet disket – efter ellers at have vundet. ÅUF og de grønne guider røg ud af konkurrencen med for få stemmer. Modersmålsundervisningen, en

gammel kending, opnåede en pæn placering igen i år, men blev ikke kåret. Tilbage var en finale mellem to kandidater: Orkesterkontoen (koster 650.000 om året) og ekstrabevillingen på 1 mio. kr. til AROS. Det blev en gys af en afstemning, som ekstrabevillingen vandt med kun en stemmes flertal.

Det interessante ved ekstrabevillingen til AROS er bl.a. beløbets størrelse: 1 mio. kr. ekstra – værså! Dertil kommer de ekstra 2 mio. kr. – en fra staten og en fra amtet. I alt tre mio. kr. ekstra. I forvejen modtager AROS 4,7 mio. kr. i kommunal

kulturstøtte. Det er mange penge vi taler om – og man kunne spare skatteborgerne for meget ved at hæve entréprisen og fokusere mere på reklameindtjening. Det allermest interessante ved ekstrabevillingen er dog nok begrundelsen for, hvorfor den var nødvendig: 'Vi har for mange gæster!' Begrundelsen for at give museer støtte, plejer ellers altid at være den modsatte: 'Vi har for få gæster, det løber ikke rundt uden støtte'. Der er noget der tyder på, at det ikke er økonomer, der er ansat i AROS' ledelse. Måske det er en fejl.

5 måneder i Irak

...fortsat fra side 17

om morgenen og til hen ad 10 om aftenen – men det var meget spændende og lærerigt hver dag!

Fremtiden for Irak

I og med at Irak stadig er i færd med at etablere og opbygge civile myndigheder, skulle vi, som en del af den internationale koalition, ofte hjælpe med at løse mere politimæssige opgaver. Dette kunne være ved at bistå ved anholdelse af kriminelle, det kunne være at holde smuglere væk fra tankstationer, konfiskere våben mm. Det var nogle opgaver, som ofte opstod meget pludseligt, men som gav dagen lidt ekstra kolorit... Og ikke to dage i Irak var ens.

Efter at havde tilbragt 5 måneder i Irak er jeg ikke i tvivl – Irak skal nok blive genopbygget og blive demokratisk. Men det sker ikke over en enkel nat eller to – det vil tage tid, og det skal tage den tid, det tager! Det skal de danske politikere også lære, for det det nytter ikke noget, at man kommer med udtalelser – som Mogens Lykketoft og

Niels Helveg Pedersen gjorde det i efteråret – der sætter spørgsmålstegn ved den danske tilstedeværelse. For det gør irakerne urolige, for urolig skaber usikkerhed og spændinger, som i sidste ende kan blive rette mod danske soldater i Irak.

Efter jeg er kommet hjem fra Irak, har jeg brugt meget tid på at tage rundt i hele landet og fortælle om mine oplevelser. Det er dejligt at komme ud til almindelige danskere og fortælle om det Irak jeg oplevede – et Irak der slet ikke minder om det, medierne beskriver fra Bagdad, Falluja, Najaf og så videre – men om et Irak hvor de lokale passer på os, ligesom vi passer på dem.

Så hvis man skulle være interesseret, så er jeg meget villig til at komme ud og fortælle om Irak.

Om jeg ville gøre det igen?

Nej – min tid i Irak har været de bedste 5 måneder i mit liv, og jeg er ikke sikker på, at det vil være lige så godt, spændende, lærerigt og udviklende, hvis jeg tager af sted igen.

Konsulentkurset – en øjenvidneberetning

**Af Jacob H. Rasmussen,
medlem af Århus KU**

Søndag d. 3. juli kl. 13:00. 16 konsulentaspiranter, heraf 4 fra Århus KU, stod på en lang række ved siden af flagstangen ved Guldberghus. 16 aspiranter der skulle løbe, tage armbøjninger, høre foredrag og meget mere før de efter en uges slid kunne kalde sig konsulenter.

Søndagen startede med indkvartering på værelserne og gruppeinddeling. Hvad vi ikke vidste på dette tidspunkt var, at vi ville komme til at bruge væsentligt mere tid med vores grupper end på vores værelser – selvom gruppearbejdet var en mindre del af det samlede program. Programmet var bygget op således, at ugen startede med teoretisk tunge foredrag, som krævede fuld koncentration. I slutningen af ugen blev programmet mere og mere praktisk, og efter at have afprøvet flere af teorierne i praksis – blandt andet under Bush-besøget – sluttede ugen af med en skriftlig og en mundtlig eksamen.

Det første foredrag omhandlede KUs historie. Gennem den flere timer lange indføring forklarede foredragsholderen om både de rolige perioder og den til tider omdiskuterede periode før besættelsen. Eftersom vi stadig var friske alle sammen, lyttede 16 lærelystne aspiranter interesserede efter hvert et ord. Dette var også tilfældet under de efterfølgende foredrag den dag, som omhandlede økonomi, konservatisme og international politik.

Imellem foredragene, og ved hver pause, skulle der tages opstilling ved flagstangen, hvor alle aspiranterne skulle stå på en lang række. At stå her blev en af de faste rutiner. Hver gang Guldberghus' vækningsalarm lød, skulle der tages opstilling. Det var her ved flagstangen, at den hårde del af indlæringen foregik. Alle vigtige KU-udvalg og flere sange skulle memoreres – tror de fleste konsulenter ved, hvor udmærket et pressionsmiddel armbøjninger er – og det var også her alle beskeder blev givet til holdet. Generelt var ledelsen ret konsekvente, da de grundet et fyldt program havde en stram tidsplan. Det betød også, at vi aspiranter blev introduceret for en stor palet af kompetencer, som alle er yderst brugbare i vores fremtidige KU arbejde.

Den teoretiske blok, som jeg personligt var mest interesseret i, var den kommunikationsteoretiske. Hele tirsdag var afsat til netop dette emne, og stort set alle aspekter blev berørt. Pressekontakt, politisk kommunikation, taleteknik, opbygning af aktioner og events, specialteknikker til paneldebat og hvervning, alt blev gennemgået og eksemplificeret. Gør man sig forhåbninger om en politisk fremtid, hvad enten det måtte være i KU eller partiet, er det uden tvivl kompetencer, der vil give én styrker til netop at nå disse mål. Et andet aspekt ved den intensive undervisning, er det private. Samtlige nyuddannede konsulenter er enige om, at de mange fær-

digheder vi har tilegnet os, er brugbare såvel i KU som udenfor KU. Som eksempel er kommunikationsfærdighederne et effektivt redskab i forbedringen af sine præstationer på sit studie, da de indirekte kan fungere eksamensforbedrende. Derudover vil den selvsikkerhed, som kurset utvivlsomt har tilført os konsulenter, skinne igennem i flere andre aspekter af vores hverdag.

Aftenen til onsdag blev det ikke til meget søvn. KK '05s absolut fedeste oplevelse skulle nemlig finde sted næste dag, og vi havde fået til opgave at forberede bannere, slagsange og kampråb. Det er selvfølgelig Bush-besøget, jeg taler om, og dette skulle altså tjene som eksempel på en politisk aktion. Efter en hel nats arbejde drog vi sammen med en masse andre KUere til Fredensborg, hvor vi utålmodigt – slagsange, kampråb og tiljublens sikrede, at der ikke var et roligt øjeblik – ventede på Præsidenten. Trods det at vi aspiranternes forhold til Bush indeholder nuancereforskelle, var der udelt enighed om, at aktionen er blandt de mest imponerende oplevelser, vi hver især har haft. Den stemning der blev skabt – blandt andet med hjælp fra vores bannere og sange – var utrolig medrivende, og følelsen blev ikke mindre fed af, at man havde bidraget til arrangementet.

Den efterfølgende dag var rettet mere mod de organisatoriske sider af det at være aktiv KUer. Oplæggene omhandlende motivation og ledelse - med specielt fokus på fordele og ulemper ved forskellige ledelsestyper – samt projektledelse og forhandlingstaktik. Selvom vi på dette tidspunkt kun var lidt over halvvejs gennem programmet, var udmattelsen ikke svær at spore. Flere af os gned øjnene i vand eller stod op bag stolene for at holde os vågne. Det større fokus på praktisk indlæring

gjorde dog de sidste lektioner noget nemmere at koncentrere sig, hvilket uden tvivl var til alles fordel.

Alt i alt må Konsulentkurset siges at være et fantastisk kursus. Denne artikel giver ikke et fuldentd overblik over kurset, men visse ting opleves bedst selv. KK '05 har dog betydet for mig, at jeg har fået en bred vifte af nyttige redskaber til brug i både KU og privat, jeg har lært mig selv bedre at kende og er i højere grad i stand til at kontrollere begrænsninger, jeg har fået et netværk af andre aktive og dygtige unge fra hele landet og jeg ikke mindst enormt motiveret til mit videre arbejde i KU. Det er en følelse, som jeg ikke er i tvivl om, at jeg deler med alle andre nyuddannede konsulenter.

Mexicanerfest

Lørdag d. 17. september holder vi Mexicanerfest i lokalerne!

Find det gode humør og sombreroen frem. Så sørger vi for den rette atmosfære samt mad og drikkevarer!

Festen begynder kl. 18:00, og prisen er 100 kr. Tilmeld dig derfor allerede nu i lokalerne eller på mail: mn@ku-aarhus.dk.

Hilsen Festudvalget.

Med Konservativ Ungdom i Prag

Af Martin Jensen, Århus KU

Fra tirsdag d. 2. august til søndag d. 7. august arrangerede KU's landsorganisation en udlandstur til Prag – i alt deltog ca. 60 KU'ere i turen – heraf var de 12 fra Århus.

Efter en lang 14 timers køretur nåede vi frem til Prag, hvor vi blev indlogeret på vores værelser. Der var dog ikke meget tid til at slappe af ovenpå den lange køretur, da vi senere om onsdagen skulle på byvandring. Byvandringen var oprindelige programsat til at vare 4 timer. Efter mange højlydte protester blev den dog kortet betydeligt ned. Til trods for dette, så nåede vi alligevel rundt til en lang række af Prags seværdigheder så som Karlsbroen, det jødiske kvarter og det astronomiske ur.

Spredt ud over de efterfølgende dage var der en række faste programpunkter, som vi skulle deltage i: Vi var på besøg i LEGO's fabrik i Tjekkiet og vi besøgte senatet. Som en del af det officielle program var vi også på en tur til Theresienstadt, der blev anvendt som koncentrationslejr under 2. Verdenskrig. Jeg har været der før, men det gør dog ikke oplevelsen mindre stærk.

En del af den århusianske delegation valgte endvidere at lave vores egen udflugt til Karlstein. For dem der ikke skulle vide det, så er Karlstein en borg, der ligger en halv times kørsel udenfor Prag. Den blev bygget af Karl d. IV som opbevaringssted for kronjuvelerne – dem så vi dog ikke noget til, da de ikke ligger der længere.

Vi kørte dertil i tog, og alle var meget imponeret over de idylliske omgivelser og

den smukke borg. Endvidere var togturen i sig selv en oplevelse – det var billigt og yderst ukomfortabelt, men vi fik samtidig set lidt mere af Tjekkiet end blot Prag.

Den eneste ulempe ved Karlstein-besøget var, at vi desværre gik glip af det bryggeribesøg, som der var planlagt samtidig. Men man kan jo ikke nå det hele...

Turens sidste dag brugte vi fra Århus på først at hyre vores helt egen båd, som i en times tid sejlede os rundt på floden Moldau, der løber gennem Prags centrum. Bådejeren havde først forlangt den uhyrlige sum af 600 kr. for turen, men efter hårde forhandlinger lykkedes det os at få ham presset helt ned på 550 kr., hvilket vi selvfølgelig var meget stolte af. På sejlturen nød vi udsigten, og vi fik sluppet af og ladet op til den efterfølgende hårde gåtur op til Prags borg og Skt. Vitus Katedralen – der dog var sliddet værd, da både udsigten og katedralen er en oplevelse værd.

Alt i alt var det en rigtig god tur. Programmet blev ændret en del gange undervejs, men vi fandt ud af det alligevel. Vi fik oplevet en masse, vi fik smagt rigeligt af den tjekkiske mad (der ikke altid er synderligt velsmagende) og det tjekkiske øl.

Så jeg vil da opfordre alle til at tage med, næste gang KU arrangerer en udlandstur.

Af Rasmus Terp Thomsen

Markedsføringsloven er et dejligt instrument, som skal sikre borgerne imod vildledende oplysninger fra udbydere af diverse produkter. Blandt bestemmelserne står blandt andet, at man ikke må sige at noget er gratis, og derefter hoste op med penge. Er en deodorant gratis, kan man ikke tvinge folk til at købe noget andet, for at de kan få noget gratis. Gratis er gratis, og bruger man dette ord skal man tilbyde noget uden en modydelse.

Margrethe Auken er flittig bruger af gratisbegrebet. De offentlige transportmidler skal være gratis, for vi sparer jo en masse penge, hvis det hele var gratis, som hun så rammende har formuleret det i ”Godmorgen Danmark”. Hvem det siger mest om - vælgerne eller politikerne – er uvist. Men lad det være slået fast med syvtommersøm: *Medmindre en politiker betaler af egen lomme, kan man ikke love noget væk gratis.*

Gratis er blevet et synonym med skatteyderbetalt, og dermed at regningen sendes videre til de hårdt plagede skatteydere. Staten er ikke staten, men staten er en sammenslutning af borgere. Hvis noget er gratis, er det skatteyderbetalt, og man skal betale af omveje, via den berømte skattebillet. Brud på markedsføringsloven?

En hån mod skatteyderne er det i hvert fald. I skrivende stund kan det berettes, at jeg på min næste bon til skattefar bliver knaldet for naboens frokost i skolen, fordi det skal være gratis. Hvem der røvrer hvem er svært at få øje på, men det er nok en anelse blåøjet af 4,5 mio vælgere, at man ikke gennemskuer den sammenhæng, at når der kommer løfter frem om noget gratis, er det reelt dig selv der betaler. Du låner fars Dankort, og inviterer ham i byen, og bagefter skal han takke dig for dit fine initiativ? Komisk, men den reelle virkelighed hvis man skal følge de øvrige politiske partiers løfter, og en enkelt fra vores egen folketingsgruppe, den unge håbefulde Brian Mikkelsen.

Hvis vi sanerer den danske ordbog, så kunne man jo foreslå at politikere kun må bruge ordet gratis, såfremt de betaler et forslag ud af egen lomme. Ellers skal udtrykket øget administrationsudgifter bruges. Så fortæller man jo også sandheden om alle de penge, der går tabt i en latterlig, meningsløs omfordeling i middelklassen. Og så kan vi jo se om Brian Mikkelsen vil stå ved hans forslag om gratis museer fra valgkampen ?

Jeg går gerne ind, såfremt vi udstiller ordet gratis i politisk sammenhæng.

Adresseliste

Konservativ Ungdoms Landsorganisation:

Vodroffsvej 61, 1. sal
1910 Frederiksberg C
tlf.: 33 23 40 40
fax: 33 31 40 68
e-mail: ku@konservativungdom.dk
www.konservativungdom.dk

Konservativ Ungdom i Stor-Århus:

Wilstersgade 10, st.
8000 Århus C
tlf.: 86 12 24 66
fax: 86 13 90 40
e-mail: ku@ku-aarhus.dk
www.ku-aarhus.dk

*Medlemsaften hver
tirsdag kl. 19:30-??
Kontortid: tirsdag kl. 18:00-19:30*

Bestyrelsen for Århus KU:

Formand:

Thomas Rousing-Schmidt
Grønnegade 58, 1. sal
8000 Århus C
tlf.: 25 88 28 07
e-mail: tr@ku-aarhus.dk

Næstformand:

Lilli Mild Simonsen
Frydenlunds Allé 2A, 1. Sal, lejl. 7
8210 Århus V
tlf.: 22 63 69 60
e-mail: lms@ku-aarhus.dk

Kasserer:

Søren Besenbacher
Snogebæksvej 43, vær. 28
8210 Århus V.
tlf.: 82 50 67 48 / 40 76 72 86
e-mail: sb@ku-aarhus.dk

Sekretær og redaktør:

Lars H. Bak
Damagervej 12A, st. lejl. 4
8260 Viby J
tlf.: 82 50 60 36 / 20 28 77 44
e-mail: lars.holmgaard.bak@gmx.net

Bestyrelsesmedlem:

Mette Nøhr
Rolighedsvej 3
8881 Thorsø
Tlf.: 24 27 56 64
e-mail: mn@ku-aarhus.dk

Bestyrelsesmedlem:

Nicolaj Bang
Viborgvej 9
8900 Randers
Tlf.: 86 43 90 00 / 21 82 16 21
e-mail: nb@ku-aarhus.dk

Bestyrelsesmedlem:

Christian H. Skov
Snogebæksvej 35, vær. 16
8210 Århus V
Tlf.: 60 32 20 71
e-mail: chs@ku-aarhus.dk

Bestyrelsessuppleant:

Martin Jensen
Aabyhøjgård 28, 2 mf.
8230 Åbyhøj
tlf.: 29 46 35 74
e-mail: mj@ku-aarhus.dk

Bestyrelsessuppleant:

Louise Seerup
Marselis Boulevard 132, 1-2
8000 Århus C
tlf.: 40 72 23 65
e-mail: ls@ku-aarhus.dk

Andre Århus KU'ere:

Folketingsmedlem:

Henriette Kjær
Hyrdevej 3
2900 Hellerup
e-mail: kfhekj@ft.dk

Folketingsmedlem:

Tom Behnke
Dalsagervej 3
8250 Egå
tlf.: 40 56 56 82
e-mail: tom.behnke@mail.dk

1. Viceborgmester:

Poul B. Skou
Skæring Egager 79
8250 Egå
tlf.: 86 22 02 40
e-mail: raadmand@mag2.aarhus.dk

Byrådsmedlem:

Ann-Kathrine Karoff
Bissensgade 17, 4.th.
8000 Århus C
tlf.: 86 19 35 79 / 23 45 77 25
e-mail: ann-kathrine@karoff.dk

Medlem af partiets hoved- bestyrelse, Byråds kandidat

Marc Perera Christensen
Absalonsgade 1B, 1. th.
8000 Århus C
tlf.: 26 74 26 04
e-mail: mpc@ku-aarhus.dk

Besøg os på nettet:

WWW
ku-aarhus.dk